

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1899-1901. L 84:1 - 128

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

502 n

Falun 26. 10. 1900.

Käreste!

Stor tack för breflappan med det Thraudbergeska
Jag ränder det åter samt elärgjämte tvåms
öfversättningsprof, på tyska. Du skall vara
snäll att läsa dem och se hvems som skrifver
bäst af vissa öfversättningar sedan skall
jag skrifa om J. H. till dem du väljer. Ingen af
dem har några försöckslingar hos riktiga för-
läggare så att de kunna få ut böcker. Ibland tycker
jag det vore bäst använda henne, som själ-
laupfelt heter hon ju. Hon fick ändå ut
böcker och gjlara sådana. Här uela tryck,
hos Bellan universitetsbibliotek och hvad det
heter. Jag skall också skrifa till Falléhan-
sen.

Strandbergs brev förstår jag så klart
fulligen. Hela hemligheten är väl att
han är precis i fullt tjugo men nog
jämna tio år efter sin tid, utvecklingen
har gått om honom så att han märkt
det. Han sitter ännu och grubblar öfver sig
själf och vi som se på honom, vet att det är
slöd för all slökting, vi sätta ginner det
centrala i oss, vi tro att det kommer till
synes ändå och ju lättare ju mindre
vi tänka på det. Dessutom, vet vi för
länge, länge sedan att varje ännu
kräver sin egen stil. Han skriver
över stilen i John Hall som om du ej
skulle veta om detta faktum. Det är

ju något rent melankoliskt, då han
skriver att man ej bör vara bekväm af
en modern stil. På tids lösen är ju att alla
stilar kunna vara goda, men att stil, det vill
säga konstnärlighet måste finnas i allt. Det är
ju alltid på så gammalt så gammalt. Jag såg
det redan på ett brev till mig i sommar. Jag
studerar en, skref han och jag kan säga er
att nu har vi funnit det centrala i en befatning.
Jag gnuggade mig i ägonen och trodde att jag
drömde. Det var det de gjorde de stackars män
niskonna från 1880 de studerade, inget tänkte på
att uppfinna. Det låter ju för resten mycket
modern, så han talar om Rodin och en konst
som skall rätta sig efter naturen. Det var en
kritiker, som skref om Rodin att han gjorde
sina statyer såsom de slatyliska klippor vi stundom
se vid Ruten (tänk på Assuan och alla spixtiska klippor)
eller som gubbar vi se i molnen, han har tagit

Har du någon ansett för denna - följande.
Efter Hög och öfriga ägarens
kräcker och det är två gånge fulla professor
lärda af naturen för att frambringe en ny

Konst. Jag undrar om det ej är detta prov. Läst. Det
kan ju verkligen ligga något inspirerande i tan-
ken att bygga sitt Konstverk som själva lifvet och
blott ge det ett par mejselhugg för att få det färdigt,
men kan han detta - Jag är ledsen åt att hennes
Bref ej förräder någon mer öfverlägsen ande, står
emot naturlighets mycket lätthet att uttrycka sig
och all den sammans talträngighet. Svare henne
att det var ett mycket intressant bref. Det är så
synd om henne.

Det skall bli roligt höra hur långt du kommit
med Peter Eremita. Jag är mycket nyfiken
men på samma gång tror jag att jag för när-
varande måste afstå från att läsa hvad du skrifver
om Jerusalem. Jag måste göra mitt eget Österland
och vill ej ha ditt för ägare. Det är allt farligt att
du gett mig på begäran. När skall du åter skrifva
något sådant stälver af kärlek, som är ämt och
rävande och smekande. Det finnes bara två
människor i Sverige, som kunna skrifva